

Giới thiệu Anh Là Phong Cảnh Đẹp Nhất Của Em

Truyện Anh Là Phong Cảnh Đẹp Nhất Của Em của tác giả Thổ Lạt thuộc thể loại tản văn, nhẹ nhàng, nhạt kí. "Từ khuynh ngã tâm, quân lâm thiên hạ." Đòi người dài như thế, anh lại chính là phong cảnh đẹp nhất của em

Thời trung học, vì những mâu thuẫn chính trị giữa hai quốc gia, gia đình tôi thường phản ứng rất gay gắt về các vấn đề liên quan đến Trung Quốc. Vì vậy, đối với việc thích Vương Tuấn Khải, tôi vẫn luôn phải giấu gia đình rất kín.

Một hôm, tôi đăng một topic lên weibo: Idol bị người nhà ghét là trải nghiệm như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Phong Cảnh Đẹp Nhất Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Chương 1: Gặp anh chính là điều bất ngờ tuyệt vời nhất.

Em gặp được anh trong những năm tháng thanh xuân đẹp nhất, cùng nhau trưởng thành.” - Chung phút giây vui vẻ (Sáng tác: Bộ Hồng; Trình bày: TFBOYS)

++++++

01.

Thời trung học, vì những mâu thuẫn chính trị giữa hai quốc gia, gia đình tôi thường phản ứng rất gay gắt về các vấn đề liên quan đến Trung Quốc. Vì vậy, đối với việc thích Vương Tuấn Khải, tôi vẫn luôn phải giấu gia đình rất kín.

Một hôm, tôi đăng một topic lên weibo: Idol bị người nhà ghét là trải nghiệm như thế nào?

Phía dưới nhanh chóng nhảy ra rất nhiều bình luận.

[Nắm độc lạnh của Độc Công Tử] Sẽ có cảm giác như mình và idol đang cosplay Romeo và Juliet. Rõ ràng là tình yêu đẹp lại bị hận thù gia tộc cấm cản.

[Màn thầu nhỏ nhân văn thán] Như đóng phim trình thám vậy, bạn là tội phạm, sau khi phạm tội luôn phải tìm mọi cách che giấu chứng cứ, lại không dám huỷ thi diệt tích.

[Thiếu niên Lý Chính Hạo dưới ánh hoàng hôn] Với tôi mà nói, có lẽ giống một cuốn ngôn tình mà trong đó bạn là nữ phụ tội nghiệp, một lòng vì nam chính nhưng anh ấy ngay cả liếc nhìn bạn một cái cũng không thèm liếc, ba mẹ vì thương bạn nên sinh ác cảm với anh ấy, tìm mọi cách chặt đứt đoạn tình cảm đơn phương vô vọng của bạn.

...

Tôi chụp màn hình gửi cho bạn qua mạng Tiêu Tiêu, chị seen xong, nửa ngày sau mới rep lại: “Em thấy em giống cái nào?”

Tôi: “Cosplay Romeo và Juliet chẳng?”

Nó: “Nhưng Romeo và Juliet người ta là lưỡng tình tương duyệt, chị đây lại thấy em giống phim trình thám hơn.”

Tôi: “Giống chỗ nào?”

Nó: “Thấy công ty ra album nào cũng mua, mua xong không dám giữ cũng không nỡ bỏ, toàn chuyển phát nhanh cho Thi Thi gì đó.”

Tôi: “...” Nói vậy là đang ám chỉ tôi rất có tư chất trở thành tội phạm đúng không?

* * *

02.

Tôi có hai người bạn thân qua mạng, một là Tiêu Tiêu - chị gái tôi quen trên weibo và Thi Thi - cô bạn quen trên facebook.

Tiêu Tiêu là người Chiết Giang, yêu thích văn chương, tính tình phóng khoáng. Tôi biết chị qua một nhóm bát quái về phim Tru Tiên Thanh Vân Chí.

Lần đầu nói chuyện, Tiêu Tiêu hỏi tôi: “Em còn nhỏ quá, sao đã đam mê tiên hiệp rồi?”

Tôi: “Thật ra... em xem phim là vì idol thôi.”

Tiêu Tiêu: “...”

“Thế idol của em là ai?”

Tôi: “Vương Tuấn Khải ~”

Tiêu Tiêu: “Diễn xuất tốt, là một thiếu niên có triển vọng.”

Tôi: *liếm màn hình*

Bạn của bạn bỗng dưng khen idol của bạn, là trải nghiệm tuyệt vời đến nhường nào.

* * *

03.

Bạn thân có nhiều loại: thân đến nỗi có thể mặc chung một cái quần, thân thân nhưng chưa đến mức cái gì cũng có thể chia sẻ với nhau, thân thiện kiểu trong kính như tân, và thân... ai nấy lo.

Tôi và Thi Thi, bề ngoài thì chính là kiểu thứ tư, nhưng thật ra lại là kiểu thứ nhất.

Nói bề ngoài chúng tôi như kiểu thứ tư không phải không có lý do, đó là vì chúng tôi chỉ là bạn qua mạng, chưa từng gặp nhau ngoài đời.

Tôi và Thi Thi biết đến nhau qua một nhóm viết truyện viễn tưởng về thần tượng, nó là tác giả, tôi là độc giả của nó.

Thật ra tôi rất kén truyện, đặc biệt là truyện teen, những truyện teen tôi hứng thú có thể đếm trên đầu ngón tay. Và truyện của Thi Thi, một câu chuyện viết về Vương Tuấn Khải chính là một trong số đó.

Có lẽ vì tôi khác với các độc giả khác của nó, không mở miệng ra mà khen ngợi, lần nào cũng chỉ ra khuyết điểm, nên ấn tượng về tôi của nó cũng sâu hơn. Nhờ Vương Tuấn Khải, chúng tôi tưởng như hai đường thẳng song song dần trở thành bạn thân chí cốt.

Khi tôi kể chuyện quen biết của mình và Thi Thi cho Tiêu Tiêu nghe, chị ấy gửi lại một icon cười khỏ: “Người trẻ các em bây giờ thật khó hiểu.”

Sau này, vào ngày kỉ niệm một năm chúng tôi trở thành bạn bè trên facebook, ứng dụng Ngày này năm xưa nhắc chúng tôi vào một kỉ niệm, khi đó chúng tôi vẫn xưng hô bạn - mình lịch sự lễ độ. Tôi tag nó vào, nói: “Nhanh thật, mới đó đã một năm rồi, hồi đó bố với mẹ cũng lịch sự lắm chứ.”

Nó đáp: “Cái đó không phải lịch sự, mà là giả tạo.”

Tôi: “...” Đây là ngày kỉ niệm, ngày kỉ niệm đấy có biết không. Có thể đừng sát phong cảnh như vậy không?

* * *

04.

Từ giữa năm 11, tôi bắt đầu tập tành edit tiểu thuyết ngôn tình.

Tôi tự nhận mình là người có trái tim thủy tinh dễ vỡ, vì vậy, khi edit cũng chỉ chọn những truyện sủng ngọt nhẹ nhàng, hoàn toàn ‘say no’ với ngược, kể cả tâm lẫn thân.

Có một lần, tôi lên Tấn Giang tìm truyện, vô tình thấy một bộ truyện ngắn mười chương.

“Vườn trường, thăm mền, nhẹ nhàng, thực tế

Em từng buông bỏ cả trời đất, nhưng lại chưa từng buông bỏ anh.”

Đây là một câu chuyện thăm mền buồn, chỉ có ngoại truyện HE, cả chính truyện đều mang màu sắc thực tế thương tâm.

Tôi đã định lướt qua, nhưng bỗng phát hiện tên của chàng trai trong bộ tiểu thuyết này lại vô tình trùng với tên của Vương Tuấn Khải - Tường Thừa Khải. Hơn nữa, chàng trai ấy còn đam mê Vua Hải Tặc, hết như anh.

Thế là, tôi cắn răng nhảy hố.

Kết quả là, sau khi edit xong, tôi đã bị dày vò suốt hơn một tuần liền. Có độc giả còn bình luận, chỉ dám đọc ngoại truyện.

Thật ra thì, nếu được, tôi cũng muốn chỉ đọc phần ngoại truyện thôi.

Cô gái trong truyện cuối cùng vẫn có được cái kết viên mãn. Nhưng đây là tiểu thuyết, hơn nữa khoảng cách giữa họ không xa như tôi và anh.

Cuối truyện, Trương Thừa Khải đã nói: “Anh hi vọng, em có thể chờ anh, chờ anh thích em như em đã thích anh, sau đó, em tiếp tục thích anh.”

Trương Thừa Khải chỉ có một Hứa Thuần, còn Vương Tuấn Khải, anh có hàng ngàn vạn fan hâm mộ. Tình cảm của tôi không đơn giản như Hứa Thuần, tôi không thể kiên trì như Hứa Thuần, cũng sẽ không may mắn như Hứa Thuần.

“Ban đầu ban đầu, chúng ta đều là những đứa trẻ

Cuối cùng cuối cùng, mong được biến thành thiên sứ

Ca dao ca dao, cất giấu bóng dáng của chuyện cổ tích

Đứa trẻ đứa trẻ, hãy bay lên.

...” (Em đã từng thử buông bỏ anh - Mê Bạc Hà)

* * *

05.

Nửa cuối năm 2016, tôi đang bị phim tiên hiệp ‘Tru Tiên - Thanh vân Chí’ mê hoặc.

Ban đầu xem phim, là vì Vương Tuấn Khải. Sau này, lại cảm thấy ấn tượng nhất với nhân vật Tần Vô Viêm.

Anh ta từng nói một câu thế này: “Nhân sinh như kì, thế sự vô thường.”*

(* Đòi người như ván cò, thế sự không ngừng thay đổi)

Trong đời, sẽ có nhiều chuyện không ngờ xảy đến, tốt có, xấu có.

Với tôi, có hai chuyện không ngờ khiến tôi cảm thấy may mắn và biết ơn nhất. Một là “gặp” được Vương Tuấn Khải, hai là đem lòng yêu mến anh.

Gặp anh chính là điều bất ngờ tuyệt vời nhất.

+++

[Lời ngoài mặt]: Đã ấp ủ tác phẩm này rất lâu, hôm nay chính thức ra mắt, xem như quà kỉ niệm đa dụng o($\geq \nabla \leq$)0

Mừng kỉ niệm một năm muộn ba tháng với Thi Thi, mừng Hạ Thu muộn (hơn) một tháng, mừng kỉ niệm 4 năm TFBOYS debut muộn mười mấy ngày, mừng sinh nhật Vương Tuấn Khải sớm một tháng.

Sau này, mong rằng chúng ta sẽ còn cùng nhau đón những ngày kỉ niệm như thế này. Cũng đừng quên, mày với bố có hẹn vào tháng 8 năm 2023

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Phong Cảnh Đẹp Nhất Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chương 2: Ánh sáng của đom đóm

Ánh sáng của đom đóm có thể giúp những người lạc lối trong bóng đêm tìm lại phương hướng (Đom Đóm - Sáng tác: Tae Mu; Trình bày: TFBOYS)

+++

01.

Vương Tuấn Khải là một chàng trai vô cùng ấm áp.

Vào những ngày lễ hay những dịp đặc biệt, ít khi nào anh quên up bộ chúc mọi người nghỉ lễ vui vẻ. Khi có chuyện gì đó xảy ra, hay đơn giản là trời trở lạnh, anh cũng thường ân cần thăm hỏi, quan tâm mọi người.

Cuối năm 2015, có lần, anh phát bộ, đi kèm với bốn tấm hình anh mặc áo khoác trắng đeo khẩu trang đen ngồi trên hè phố là lời nhắn nhủ: Trời trở lạnh rồi, mọi người ra ngoài nhớ mặc áo ấm vào nha.

Dù trời Sài Gòn không lạnh, thậm chí đã bắt đầu sang mùa khô, thời tiết có chút nóng, nhưng tôi vẫn thấy như có dòng nước ấm chảy vào tim.

* * *

02.

Đừng thấy Vương Tuấn Khải bình thường tỏ ra ngoan ngoãn lễ độ, hoàn toàn giữ đúng chuẩn mực của ‘con nhà người ta’ truyền thuyết. Thật ra, anh cũng ‘không phải dạng vừa đâu’.

Một lần nọ, anh Tiểu Mã hỏi ba thành viên TFBOYS về con số họ thích nhất. Trong khi Vương Nguyên và Thiên Ti còn đang phân vân do dự, Vương Tuấn Khải đã nhanh chóng đưa ra câu trả lời của mình: 21193.

Anh Tiểu Mã hỏi vì sao. Một con số vừa dài vừa khó hiểu như vậy, rốt cuộc có ý nghĩa đặc biệt gì?

Kết quả là, Vương Tuấn Khải ung dung đáp: “Hai người cùng làm một việc trong một giờ sau chín tháng sẽ có người thứ ba.”

“...” Nghe xong, chúng tôi ai nấy đều 囧

* * *

03.

Một lần khác, trong một buổi phỏng vấn, phóng viên đặt câu hỏi, trong ba người ai là người lăm lăm nhất. Vương Nguyên và Thiên Ti trầm miệng một lời chỉ về phía Vương Tuấn Khải.

Thiên Ti: “Anh ấy thực sự rất lăm lăm. Có lần, em lỡ làm đổ nước canh, anh ấy đã càn nhằn em suốt cả buổi.”

Vương Nguyên: “Đúng vậy, hết như bà già.”

Vương Tuấn Khải: “...”

Xem đến đây, tôi đã nghĩ, có phải nên đổi cách gọi, không gọi anh là Vương Đại Ca nữa, cứ gọi thẳng là Vương Nãi Nãi (bà Vương) luôn không.

* * *

04.

Lại nói, tại hậu trường một lễ trao giải, MC đặt ra một giả thiết, nếu hai người bên cạnh cùng rơi xuống nước, họ sẽ cứu ai.

Vương Nguyên: “Em sẽ cứu Vương Tuấn Khải. Vì sao ấy hả? Bởi vì anh ấy khá mập, sau khi vớt lên nước sẽ cạn bớt, Thiên Thiên sẽ không bị chết đuối nữa.”

Vương Tuấn Khải: “Thật ra... Thật ra thì em ấy chỉ nói đùa thôi ạ. Em không có mập lắm đâu.”

Thiên Ti: “Nếu là em em sẽ cứu Vương Nguyên trước. Bởi vì cậu ấy không biết bơi, chỉ biết bơi chó thôi. Vương Tuấn Khải bơi rất giỏi, lại còn đẹp trai nữa.”

Vương Tuấn Khải: “Còn em thì em sẽ không cứu đứa nào hết. Bởi vì Thiên Thiên biết bơi. Còn Vương Nguyên, em ấy vừa phũ với em nên em cũng không cứu nốt. Dám chê em mập à.”

Suy cho cùng thì, cả ba người ai cũng đều biết bơi, vốn không ai cần cứu hết. Nhưng mà, lâu lâu xem họ phũ nhau như vậy, quả thật rất vui.

* * *

05.

Có thể nói, Vương Tuấn Khải là một fanboy chính hiệu. Anh rất thích Dương Mịch và Châu Kiệt Luân.

Anh từng nói, khi còn nhỏ, vì thích Châu Kiệt Luân mà đã dùng tất cả tiền để dành để mua album của anh ấy.

Cũng là câu hỏi rơi xuống nước phải cứu ai, nhưng khi đối tượng đổi thành Dương Mịch và Châu Kiệt Luân, thì biểu cảm của Vương Tuấn Khải cũng chuyển thành kiểu ‘bị sét đánh’.

Anh nói: “Cái này...cái này... Khó quá bỏ qua đi ạ.”

Cái này gọi là, trọng idol khinh huynh đệ.

* * *

06.

Thời gian đầu biết đến Vương Tuấn Khải, tôi đã nghĩ anh rất khác người, rất siêu phàm.

Nhưng mà, càng tìm hiểu về anh kĩ hơn, biết anh lâu hơn, tôi lại nhận ra rằng, thì ra, anh bình thường hơn tôi vẫn tưởng rất nhiều.

Anh thích những trò chơi thể lực, thích nấu ăn và nấu ăn rất khá.

Anh sợ độ cao, sợ đu quay, sợ các loại côn trùng.

Anh có bệnh hạ đường huyết, rất dễ chóng mặt, té xỉu nếu hoạt động, làm việc quá sức.

Anh cũng sẽ cô đơn, cảm thấy không quen khi không có Vương Nguyên và Thiên Ti bên cạnh.

Anh cũng nổi loạn, khi không vui sẽ càu nhàu, lớn tiếng.

...

Anh là Vương Tuấn Khải, một Vương Tuấn Khải bình thường như bao người khác.

* * *

07.

Từng có một thời gian, tôi rất suy sụp, gần như hoàn toàn mất phương hướng.

Tôi cảm thấy chán ghét hiện tại, vô vọng với tương lai, vấp ngã không sao đứng lên nổi.

Trong đầu, chỉ có một ý niệm: từ bỏ.

Ngay lúc ấy, anh xuất hiện. Như một thiên sứ, khiến tôi nhận ra nhiều điều.

Để có thành công, anh đã trả giá rất nhiều. Những khó khăn, trở ngại anh gặp phải, cả đời này tôi vĩnh viễn không hiểu được.

Nhìn vào con đường anh đã bước, khiến tôi tự thấy hổ thẹn, tự dằn lòng phải mạnh mẽ hơn.

Trong bài hát ‘Đom đóm’, có một câu hát thế này: Ánh sáng của đom đóm, có thể giúp những người lạc lối trong bóng đêm tìm lại phương hướng.

Vương Tuấn Khải, chính là ánh sáng đom đóm dịu dàng của tôi.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Phong Cảnh Đẹp Nhất Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 3: Chàng trai tôi thích, có góc nghiêng ưa nhìn nhất trên đời

Tuổi nhỏ thơ bé chưa biết yêu là gì, thế mà lại bị nụ cười hồn nhiên của anh đánh bại. (Sủng Ái - Lời: Trương Vận Vận; Nhạc: Lưu Giai; Trình bày: TFBOYS)

+++

01.

Tôi rất thích đọc tiểu thuyết ngôn tình, hơn nữa, khi đọc còn thích mơ mộng lung tung.

Một lần, đọc được một cuốn tiểu thuyết ngôn tình viết về mối tình giữa một fangirl và thần tượng của cô ấy, cảm thấy vô cùng hâm mộ. Sau đó, lại bất giác liên tưởng đến bản thân.

Buổi tối, tôi chat với Tiêu Tiêu, nói với chị: “Chị nói xem, có khi nào sau này em cũng gặp được Khải, rồi cùng anh ấy viết nên câu chuyện tình yêu đẹp như vậy không?”

Tiêu Tiêu im lặng hồi lâu, sau đó gửi lại một icon khinh bỉ.

Tôi hỏi: “Sao vậy?” Chẳng lẽ đang chê tôi mơ mộng hão huyền ư?

Chị: “Nếu bây giờ đang ở cạnh em, chị sẽ lập tức giết lấy cuốn sách của em.”

Tôi: “Đề làm gì?”

Chị: “Đập cho em tỉnh.”

Tôi: “...” Được rồi, suy cho cùng vẫn là cười tôi sống xa rời thực tế =.=

* * *

02.

Gần đây, tôi đang đắm chìm trong thế giới của tiểu thuyết “Thế giới này chỉ anh được bắt nạt em” của Mông Kỳ Kỳ. Cả cuốn sách là những dòng kỉ niệm ngọt ngào giữa Kỳ Kỳ và chồng mình là Mr.Bu.

Kỳ Kỳ cũng như tôi, là một fangirl. Tuy luôn xem thần tượng như những “tình địch” nặng kí, nhưng MR.Bu vẫn rất quan tâm, ủng hộ việc vợ mình theo đuổi thần tượng, thậm chí còn cùng chị đi xem concert, thuộc lòng tên các idol của chị.

Anh chị có một đoạn đối thoại vô cùng dễ thương, khiến tôi vô cùng thích:

“Mr Bu, trên đời này có hai loại phụ nữ, anh thử nói xem?”

“Một loại là vợ anh, một loại không phải là vợ anh.”

“Thế còn, trên đời này có hai loại đàn ông?”

“Một loại là idol của vợ anh, một loại không phải là idol của vợ anh.”

Học theo cách nói của Mr Bu thì:

Trên đời này có hai loại con trai, một loại là Vương Tuấn Khải, một loại không phải là Vương Tuấn Khải.

Trên đời này có hai loại con gái, một loại là fan của Vương Tuấn Khải, một loại không phải là fan của Vương Tuấn Khải.

* * *

03.

Năm 2016, phim tiên hiệp Tru Tiên thanh Vân Chí lên sóng, Vương Tuấn Khải vào vai thiếu niên Lâm Kinh Vũ.

Đã từng xem rất nhiều phong cách hiện đại của anh. Lần đầu được chiêm ngưỡng anh trong tạo hình cổ trang, thật sự không nói nên lời.

Chỉ có thể dùng tám chữ để hình dung: Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thể vô song. (*)

(*) Người trên đường như ngọc, khí thế quân tử không ai sánh bằng.

Tuấn mĩ, tiêu sái, ôn nhuận như ngọc.

Mỗi cử chỉ hành động, mỗi cái nhìn mặt nháu mày đều vô cùng mê người.

* * *

04.

Vương Tuấn Khải là một thiếu niên có trách nhiệm, luôn không ngừng nỗ lực để tốt hơn từng ngày.

Còn nhớ bộ phim đầu tiên anh đóng mà tôi được xem là “Phòng tự học học viện nam sinh”. Khi đóng phim, anh mới tầm mười hai, mười ba tuổi, diễn xuất vô cùng non nớt, có phần cứng nhắc, nói khó nghe một chút thì chính là giống - như - bình - hoa - di - động.

Bốn năm sau, anh đã không còn là thiếu niên non nớt ngày nào, diễn xuất tốt hơn, khả năng cũng đã được mọi người công nhận, cũng nhận được không ít vai diễn trong nhiều bộ phim lớn.

Để có được ngày hôm nay, anh đã phải trải qua quãng thời gian kiên trì luyện tập không ngừng nghỉ. Không chỉ diễn xuất, mà cả ca hát, vũ đạo, guitar,... anh đều không ngừng rèn luyện, không ngừng phấn đấu.

Có những lần, xem những đoạn clip ngắn quay lại cảnh luyện tập của TFBOYS, tôi đã không kìm được mà rơi nước mắt. Bởi vì những gì anh phải vượt qua quá khó khăn, cũng vì anh quá kiên cường.

Có lần, Thi Thi bận việc, gửi cho tôi một đoạn phỏng vấn ngắn, bảo tôi dịch thay nó. Trong đó, phóng viên có hỏi một câu thế này: “Sắp lên đại học rồi, có thể chấp nhận mọi người gọi em là 'tiểu thịt tươi' không?”

Anh trả lời: “Tiểu thịt tươi là phải mang đến năng lượng tích cực cho mọi người, dẫn lối cho bạn cùng trang lứa, em có thể chấp nhận để mọi người gọi em là 'tiểu thịt tươi’.”

Với tôi, nụ cười của anh chính là năng lượng tích cực, còn con đường anh đi chính là ánh sáng dẫn lối đến tương lai.

* * *

05.

Từng nghe nói rằng, khi nhìn chàng trai mà mình thích, sẽ thấy góc nghiêng của người ấy chính là góc nghiêng đẹp nhất bạn từng thấy.

Đã xem rất nhiều ảnh chụp của Vương Tuấn Khải, nhưng anh vẫn đẹp nhất khi được chụp ở góc nghiêng.

Đã xem rất nhiều ảnh chụp nghiêng của các nam thần, nhưng vẫn thấy chỉ có góc nghiêng của Vương Tuấn Khải là đẹp nhất.

Chàng trai tôi thích, có góc nghiêng ưa nhìn nhất trên đời.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Phong Cảnh Đẹp Nhất Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Chương 4: Một người như mùa hạ, một người như mùa thu

“Chúng ta một người như mùa hạ, một người như mùa thu, nhưng cùng nhau lại có thể biến mùa đông thành mùa xuân. (Một người như mùa hạ, một người như mùa thu - Lời: Điều Nhược Long; Nhạc: Trần Tiểu Hà; Trình bày: Phạm Vũ Kỳ)

+++

01.

Lần đầu nói chuyện với Thi Thi là hè năm 2016, khi tôi đang ngồi trên xe lửa về quê nghỉ hè. Khi ấy, giữa chúng tôi vẫn chỉ là quan hệ tác giả - độc giả rất đơn thuần: Tôi là fans của truyện nó viết.

Kỳ thật tôi cũng chỉ nhớ chúng tôi đã quen nhau như vậy, còn trở thành bạn ra sao, thân nhau thế nào, đó là cả một quá trình rất dài, rất khó nhớ hết tất cả, cũng khó kể lại bằng lời.

Sau này, có lần Thi Thi nói với tôi, bảo rằng rõ ràng khi ấy nó có rất nhiều fans, không hiểu xui xẻo thế nào lại dính lấy tôi.

Bây giờ nghĩ lại, nếu chúng tôi không cùng thích Vương Tuấn Khải, nếu tôi không nhàm chán đi tìm truyện đọc, không lỡ chân sa vào hố của nó, nếu nó không nổi hứng sáng tác, không rảnh rỗi trả lời bình luận của tôi thì có lẽ, chúng tôi sẽ không có ngày hôm nay.

Duyên phận, đôi khi chính là kì diệu như thế.

* * *

02.

Tôi và Thi Thi đều không gọi Vương Tuấn Khải là 'chồng' hay 'ông xã' như những người khác, nó gọi anh là 'chị gái', còn tôi gọi anh là 'em gái' (đừng hỏi tại sao, cấu tạo não của chúng tôi vốn không giống người thường mà).

Hè năm 2017 là thời điểm phim “Thời niên thiếu của chúng ta” đang rất hot trên mạng. Trong phim, có một phân cảnh Vương Tuấn Khải phải mặc trang phục lolì giả gái.

Tôi xem đến đây, nhất thời kích động, đăng trạng thái: Crush mới của Te, họ Ô tên Đồng, đẹp trai tài giỏi, giả gái siêu quyền rũ. (Ô Đồng là tên nhân vật trong phim của Vương Tuấn Khải).

Vừa đăng xong liền thấy thông báo Thi Thi bình luận trạng thái của tôi.

“Ha ha, thằng chị gái bố mà đọc được chắc tức chết.”

...

Tôi có nói gì sai sao???

* * *

03.

Ban đầu, “Anh là phong cảnh đẹp nhất của em” vốn được viết ra để kỉ niệm tình bạn “keo sơn” một năm giữa tôi và Thi Thi. Nhưng vì một số lí do, cụ thể một trong số đó là vì tôi lười, nên tận tháng mười mới có thể “ra mắt”.

Khi đăng chương một lên blog cá nhân của mình, tôi đã rất háo hức, chờ đợi phản ứng của Thi Thi.

Kết quả là, nó dội cho tôi một gáo nước lạnh: “Cả ngày kỉ niệm cũng viết sai, bỏ đốt nhà mày được không Te?”

Tôi không hiểu, vội kiểm tra lại. Thì ra do bất cẩn nên tôi đã gõ nhầm 2023 thành 2013.

Nhưng mà, dù sao tôi cũng đã có lòng như vậy, có cần vì một lỗi nhỏ như thế mà đòi đốt nhà tôi không? Bản lĩnh tuyệt vời nhất của nó chính là sát phong cảnh như thế đấy.

* * *

04.

Biệt danh của tôi là Cỏ Chymte, ban đầu vốn chỉ có mỗi chữ Cỏ, sau khi quen Thi Thi mới thêm Chymte vào.

Nhưng mà, trước giờ nó chưa từng gọi tôi bằng tên hay biệt danh đầy đủ, lúc nào cũng chỉ gọi đọc mỗi chữ “Te”.

Có lần, tôi hỏi nó: “Rõ ràng người ta là Cỏ-Chym-Te, sao mày cứ gọi Te không thể?”

“Thế mày thấy mẹ Vương gọi thằng chị gái bố là Khải hay Tuấn Khải?”

“Đều không gọi, rõ ràng mẹ gọi em gái bố là Tiểu Khải.”

“Thế từ giờ bố gọi mày là Tiểu Te nhá.”

“...”

Được rồi, cứ gọi Te vậy. Mà thật ra thì tôi cũng không bài xích cái tên này, thậm chí còn có chút thích nữa.

* * *

05.

Một hôm, tôi rảnh rỗi lướt facebook, vô tình thấy một dòng tâm sự, nội dung đại khái là: tôi có một đứa bạn, tuy rất ít nói chuyện nhưng lại rất hiểu nhau, hề xấp lại là có thể nói đủ thứ chuyện trên trời dưới đất.

Tôi thấy rất giống mình và Thi Thi, bèn tag nó. Ai ngờ nó lại làm mặt lạnh với tôi:

“Đừng nói nữa, lúc bố cần thì chẳng thấy mặt mày đâu =.”

“...” Ai bảo nó toàn cần tâm sự mấy lúc tôi bận cơ chứ...

* * *

06.

Thành tích học tập của Thi Thi luôn rất tốt, còn của tôi thì như hàm nhất biến vậy, hơn nữa, còn là hàm nhất biến giảm dần tới không.

Năm lớp mười một, điểm toán của tôi vô cùng tệ, đại khái có thể dùng “một hai ba bốn bước đều” để hình dung.

Tôi vô cùng suy sụp, nhấn tin than thở với Thi Thi. Nó rất nhấn tâm mừng chữ tôi thậm tệ, sau đó bảo tôi chờ nó.

Mấy ngày sau, nó gửi cho tôi rất nhiều hình, tất cả đều là kiến thức trọng tâm toán mười một, hơn nữa còn vô cùng chi tiết.

Tôi biết để tổng hợp hết những công thức này, nó đã phải bỏ ra không ít công sức. Đọc xong tin nhắn của nó, khóe mắt bỗng cay cay.

* * *

07.

Tôi và Thi Thi quen nhau chưa bao lâu thì một chuyện không hay xảy ra.

Đó là vào khoảng tháng bảy năm 2016, sau khi tòa án quốc tế xử thắng kiện cho Philippin trong một cuộc tranh chấp tại biển Đông, rất nhiều nghệ sĩ đã chia sẻ bài báo phi lý về yêu sách đường lưỡi bò của Trung Quốc lên trang weibo cá nhân của mình gây xôn xao dư luận, trong đó có TFBOYS.

Rất nhiều người tỏ ra bức xúc, thậm chí từ thích chuyển sang anti Vương Tuấn Khải và hai con khi nhỏ.

Lúc ấy chúng tôi chỉ vừa mới bắt đầu thân thiết. Đây lại là lần đầu tôi ăn ý với một người như vậy. Vì vậy, tôi rất sợ nó cũng sẽ quay lưng với các anh, sợ sẽ mãi mãi mất đi nó.

Nhưng mà sau tất cả, đến tận bây giờ, nó vẫn chưa từng bỏ lại tôi.

Tôi từng hỏi Thi Thi: “Tại sao ở lại?”

Nó chỉ nói: “Bởi vì không có cách nào quay lưng.”

Chúng tôi không đồng tình về quan điểm chính trị, nhưng không có nghĩa là sẽ thôi ủng hộ các anh trên con đường nghệ thuật.

Những người tưởng chừng như thuộc hai thế giới vẫn có thể bên nhau, vậy có sao bất đồng quan điểm không thể chung một đường?

* * *

Viết chương này gửi tặng Thi Thi. Còn rất nhiều kỉ niệm, rất nhiều điều muốn nói, nhưng thật sự không sao viết nên nữa. Quá khứ, hiện tại và cả tương lai, may mắn biết bao vì có mấy bầu bạn. Đường còn dài, chúng ta cùng nhau cố gắng.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Phong Cảnh Đẹp Nhất Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.